

[Juul.]

løsheden er; men dette vilde jo ogsaa kunne naas, hvis de samme Midler blev givet til mere nødvendige Arbejder, som en almindelig Grundforbedring og Vedligeholdelse af Kommunernes bestaaende Vejnet er. Og endelig kan der være al god Grund til at overveje, om der ikke var andre Omraader, hvor det offentlige Indsats kunde være mere frugtbringende.

Jeg synes for Eksempel, at Rigsdagen i de sidste Aar har ofret lovlig lidt Opmærksomhed paa Oprettelsen af nye Landbrugshjem. Det er et Spørgsmaal, som allerede har været omtalt af tidligere Talere. Jeg ved godt, det er saa dyrt i Øjeblikket at oprette Landbrug, saa det vilde være umuligt for de unge, der fik et saadant Brug, at forrente det, det vilde koste at oprette Bruget. Men jeg vilde ogsaa mene, at det vilde være mere formaalstjenligt, om Staten under de nuværende ekstraordinære Forhold gav en Støtte til Oprettelsen af nye Landbrug saa stor, at der kunde være Muligheder for, at en Familie kunde opretholde det Hjem, den derved kunde komme i Besiddelse af.

Jeg skønner ikke rettere, end at naar man finder det nødvendigt, at Staten ofrer mange Penge for at finde Beskæftigelse til ledige Hænder, saa har vi i det at oprette nye Landbohjem en Form for Beskæftigelse, der vilde være baade bedre og billigere og mere effektiv i Kampen mod Arbejdsløsheden end f. Eks. en hel Række af de dyre og ret uproduktive Arbejder, der iværksættes ved offentlig Foranstaltning. Der er jo det ved disse sidste, at naar de er afsluttet, er deres beskæftigelsesmæssige Betydning forbi, hvorimod Oprettelse af Landbrugshjem ikke blot giver Beskæftigelse straks, men ogsaa skaber Beskæftigelse i Fremtiden for dem, der bliver Indehavere af de oprettede Landbrugshjem.

Dertil kommer, at hvert nyt Landbrugshjem, der dannes, betyder en Styrkelse for vort Samfund, ikke blot økonomisk, men ogsaa folkeligt. Det er en sund Beskæftigelse at arbejde med Jorden. Det giver ogsaa Sundhed i Tanke og Sind, og det kan vi faa haardt Brug for i Tiden, der kommer, og som nok kan tænkes at ville tegne sig lidt broget.

Der kan findes flere Grunde, som taler for, og jeg vilde tro, vi gjorde det rette, om vi anvendte en Del af de Penge, der nu anvendes til at belægge den danske Jord med Sten og Cement, til Støtte for den Ungdom, der har Evne og Vilje til at dyrke Jorden, men som ikke har Midler nok

til selv at skaffe sig et Landbrugshjem under de nuværende Forhold.

Naturligvis maa det være en Forudsætning for at give Støtte til nye Landbrugshjem — og det vil jeg gerne nævne over for det ærede Medlem Hr. Jensen (Horsebæk), der ogsaa anbefalede Udstykning —, at vi saa ogsaa i Fremtiden er rede til at føre en Erhvervspolitik, der gør det muligt for dem, der faar Brugene, at klare Økonomien. Det vilde efter mit Skøn være at forraade Ungdommen, om vi hjalp den til Landbrugshjem i Dag, maaske med ret stærkt øget Statsstøtte, og saa senere gik tilbage til en Erhvervspolitik som den, der blev ført her i Landet i 1930'erne.

Der er, som sagt, i Tiden stærk Grund til at have Opmærksomheden henvendt paa alt, hvad der kan tjene til at styrke Landets Økonomi og opretholde Folkesundheden. Det er mere nødvendigt nu end nogen Sinde, at vi staa sammen som Folk og hver især yder den Indsats, vi har Mulighed for. Vi var vist blevet lovlig stærke i at kræve af hinanden. Det vilde betyde en større Styrke, om vi nu mere kunde komme efter at yde for hinanden. Og er der endelig enkelte, som ikke har Forstaaelse for de Pligter, den enkelte har, ja, saa maa vor Lovgivning være saadan, at den i hvert Fald ikke dækker dem.

Jeg vil her fremdrage et bestemt Forhold, hvor svigtende Ansvarsfølelse har foraarsaget Ulykker. Der var sidste Foraar et ikke helt ringe Tal af faste Medhjælpere i Landbruget, der lod sig lokke af de høje Lønninger for Sæsonarbejde og brød de Aftaler, de havde med deres Arbejdsgiver, med det Resultat, at han pludselig stod uden den nødvendige Arbejdskraft. Hvad det betyder af Ulykker i en Landbrugsbedrift, ved enhver, der kender lidt til Landbrug. Og naar Landbrugsproduktionen er saa vigtig for hele Samfundet, som den er, saa skulde vi nødig ud for en Gentagelse af de Tilstande i det Foraar, der kommer.

Jeg ved, at den højtærede Justitsminister har været opmærksom paa det uholdbare i dette Forhold og har været inde paa Tanken om en Revision af Medhjælperloven, saadan at den, der uden lovlig Grund brød en Aftale, hvad enten det var Husbond eller Medhjælper, blev gjort ansvarlig for Brudet. Naar der ingenting blev foretaget ved den nævnte Lejlighed, er det mit Indtryk, at det skyldtes Modstand fra visse Sider her i Rigsdagen. Nu er denne Lovgivning jo henlagt til Socialministeriet, og jeg vil derfor spørge den